

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep
0030 Oslo

Dato: 07.04 2015

Vår ref.:

Deres ref.: 14/5757 SL HSH/KR

Høringsuttalelse: NOU 2014: 13 Kapitalbeskatning i en internasjonal økonomi

I Finansdepartementets brev av 05.01.15 bes om kommentarer til Scheel-utvalgets utredning NOU 2014: 13, Kapitalbeskatning i en internasjonal økonomi.

Med dette oversendes Bedriftsforbundet sine synspunkter. Bedriftsforbundet er en næringspolitisk interesseorganisasjon for små og mellomstore bedrifter. Vi jobber for at det skal bli enklere å drive bedrift og har cirka 4000 medlemmer i alle bransjer.

Vedlegg

Med vennlig hilsen

Lars-Erik Sletner
Administrerende direktør
Bedriftsforbundet

Bedriftsforbundets innspill NOU 2014:13 Kapitalbeskatning i en internasjonal økonomi

Bedriftsforbundet finner det positivt at hovedpremisset for mandatet til Scheel-utvalget, NOU 2014:13 Kapitalbeskatningen i en internasjonal økonomi, har som utgangspunkt å utrede og foreslå endringer i skattesystemet som stimulerer til økt verdiskaping. Norge er en liten og åpen økonomi. I en verden hvor den internasjonal konkurranse er stor, og økende, er det viktig at rammevilkårene for verdiskaping legger grunnlaget for at norskbaserte bedrifter kan hevde seg i den globaliserte økonomien.

Hovedforslaget fra utvalget om å redusere bedriftsbeskatningen for å styrke konkurransekraften til norsk økonomi, og en rekke av de andre forslagene Scheel-utvalget fremmer, støttes av Bedriftsforbundet. Dette høringsbrevet fokuserer på utvalgte områder hvor Bedriftsforbundet er uenig med utvalgets konklusjoner, eller som vi mener har blitt viet for lite fokus og bør utredes videre.

Hovedpunkter i Bedriftsforbundets høringsinnspill til Scheel-utvalget

- Fremtidige endringer av skattesystemet bør bygge videre på arbeidet påbegynt i 1992-skatteformen med reduksjon av skattesatser og utvidelse av skattegrunnlag. Det sikrer lavest effektivitetstap og best ressursallokering.
- Innenfor en slik hovedinnretning bør skattesystemet ta utgangspunkt i at bedrifter flest i Norge er små eller mellomstore. Bredden av disse bedriftene har begrenset eller ingen tilgang til internasjonal finansiering. Innretningen av samlet skatt på norske skatteyteres bedriftseierskap har i den virkelige verden derfor betydning for næringslivets samlede evne til investeringer, innovasjon, omstilling, jobbskaping og aktivitetsnivå, noe som ikke er reflektert i forutsetningene Scheel-utvalget baserer seg på. Bedriftsforbundet mener derfor at nivået på eierbeskatningen bør ligge på om lag samme nivå som i dag, ikke økes slik Scheel-utvalgets flertall tar til orde for.
- I en verden med stigende internasjonal konkurranse, er det viktig at norsk selskapskatt er konkurransedyktig, noe den i økende grad ikke er. Selskapskatten bør derfor reduseres. Men Bedriftsforbundet mener det kan være hensiktsmessig at denne reduksjonen gjøres mer gradvis enn en Scheel-utvalget foreskriver.
- Reduksjon av selskapskatten bør ikke gå på bekostning av Regjeringens ambisjon om å redusere og på sikt avvikle formuesskatten. For et gitt provenybeløp foretrekker flertallet av Bedriftsforbundets medlemmer at reduksjon i formuesskatten prioriteres før reduksjon i selskapskatten. Formuesskatten virker negativ på verdiskaping og Bedrifts-Norges evne til innovasjon, omstilling og jobbskaping. Staten og kommunene eier næringsinvesteringer i Norge som er tre ganger større enn det direkte norske, private næringsseierskapet. Innberegnet Statens Pensjonsfond utland er ubalansen vesentlig større. Formuesskatten bidrar til å opprettholde denne skjevfordelingen.
- Et samfunn som gir store skattefordeler til gjeldsfinansiering av næringsinvesteringer over egenkapitalfinansiering, slik dagens skattesystem gjør, blir mindre robust og innovativt. Regjeringen bør arbeide videre å finne praktiserbare løsninger for hvordan egenkapital- og gjeldsfinansiering kan likebehandles skattemessig. Identifiseres en slik løsning, bør den innføres.
- En investering som gir en avkastning lik inflasjonen fører ikke til velstandsøkning. Det er derfor uheldig at dagens skattesystem pålegger skatt på inflasjonssikring av kapital. Dette peker Scheel-utvalget også på, men vier kun en lett omtale til emnet. Flere forhold som Scheel-utvalget ikke har vurdert taler etter Bedriftsforbundets syn for at inflasjonssikring i kapitalbeskatningen bør utredes grundigere, og ideelt sett innføres om en slik utredning finner at en praktiserbar måte å innføre inflasjonssikring i kapitalavkastningen.

1. Bedrifter flest er små – kapitalmarkedet er ikke perfekt

Når man skal gjennomgå og forbedre verdiskapingsvirkningene av skattesystemet, vil Bedriftsforbundet peke på at det er nødvendig å være seg bevisst, og ha som et grunnlag, at det store flertallet av bedriftene i landet tilhører kategorien små eller mellomstore. 99 prosent av virksomheter som har ansatte i 2015 har mellom 1 og 100 ansatte, 87 prosent har under 20 ansatte og 74 prosent har mellom 1 og 9 ansatte. Målt i antall ulike arbeidsgivere er småbedrifter normen. Det bør være bærende for innretningen av skattesystemet.

Et sentralt område hvor et småbedriftsfokus har stor betydning, er i synet på hvordan kapitalmarkedet fungerer. Scheel-utvalgets arbeid preges av en teoretisk tilnærming, og de har i sine anbefalinger lagt til grunn at kapitalmarkedet er om lag perfekt, ved at alle gode investeringsprosjekter får finansiering, enten ved internasjonal kapital eller fra norske kapitalkilder. Det kan nok under normale markedsforhold langt på vei være virkeligheten for større bedrifter. Men dette er en forutsetning som i mindre grad stemmeroverens med tilbakemeldinger Bedriftsforbundet får fra vår medlemsmasse, som er dominert av små og mellomstore bedrifter.

Virkeligheten disse representantene fra det som er bredden av norsk næringsliv opererer innenfor, er preget av at mange robuste bedriftsøkonomiske ideer og prosjekter ikke får finansiering. Og norske kapitalkilder er viktigst for den kapital som stilles til rådighet. For mindre bedrifter, som i antall utgjør bredden av norsk næringsliv, er det reelt ofte kun norske investorer som er aktuelle kilder når egenkapital skal reises.

I den virkelige verden er både vanlig drift og innovativ virksomhet preget av risiko for bedriften, men også for innskytere av egenkapital i bedriften. Egenkapitalinnskytere er mer tilbøyelig til å investere når de anser risikoen for moderat eller lav i forhold til avkastningspotensialet. Bransjekunnskap er en faktor som reduserer risiko for mange egenkapitalinnskytere. Geografisk nærhet, og god innsikt i de samfunnsforhold en bedrift investerer i, er en annen faktor som demper oppfattet risikoprofil i en bedriftsinvestering. Geografisk nærhet øker også sannsynligheten for at en potensiell egenkapitalinnskyter blir oppmerksom på investeringsmuligheten en mindre bedrift kan utgjøre. Samlet tilsvarer dette at for mindre bedrifter er utenlandske kapitalkilder ikke et fullgodt alternativ til norske kapitalkilder.

En annen refleksjon av at i den virkelige verden så er kapitalmarkedet ikke perfekt, er det omfattende norske virkemiddelapparatet. Hvis det var slik at kapital lett ble matchet med gode ideer, burde det i begrenset grad være behov for at Innovasjon Norge i 2014 formidlet over 6 mrd. kroner i lån og tilskudd for å støtte opp under fremveksten av verdiskapende virksomheter.

Scheel-utvalget legger til grunn at det ikke vil ha virkning på investeringer og aktivitetsnivå, kun sparing, om norske bedriftseiere og kapitalkilder skattlegges hardere. Bedriftsforbundet vil på det sterkeste advare mot at Regjeringen i oppfølgingen av Scheel-utvalget legger dette teoretiske premisset til grunn, da det i liten grad reflekterer realiteten sentrale deler av norsk næringsliv opererer under.

2. Skjerp ikke eierbeskatningen

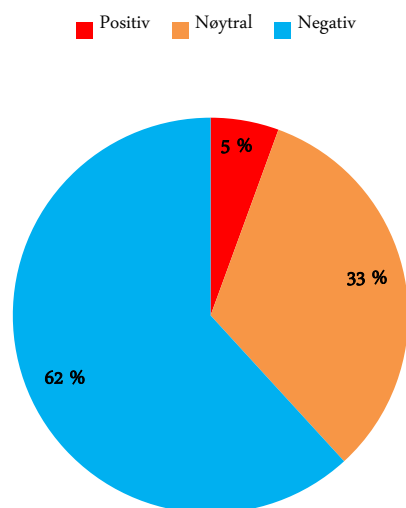
Som del av inndekningen for å finansiere redusert selskapsskatt, foreslår Scheel-utvalget å skjerpe den samlede beskatningen av norske bedriftseiere. Bedriftsforbundet mener, i tråd med våre medlemmers erfaring, at utenlandsk kapital ofte ikke er et alternativ til erstatning for norsk kapital. Det gjør at en skjerpet skatt vil virke negativt på norsk næringsliv sin samlede tilgang på kapital. Det vil igjen virke negativt på investeringer, jobbskaping og aktivitetsnivået i næringslivet. Bedriftsforbundet mener derfor at nivået på eierbeskatningen bør ligge på om lag samme nivå som i dag.

Før skattereformen i 2006 var forskjellen mellom høyeste marginalsatt på lønnsinntekt, medregnet arbeidsgiveravgift, og utbytte 36,7 prosentpoeng. Etter skattereformen i 2006 var satsforskjellen 6,1 prosentpoeng, med arbeidsgiveravgift innberegnet. Ved evalueringen av skattereformen 2006, Meld. St. 11 (2010-2011) konkluderte Finansdepartementet med at «utjevningen av de høyeste skattesatsene på arbeid og kapital har gitt en tilfredsstillende likebehandling av like inntekter opptjent på ulik måte, selv om det fortsatt kan være visse insentiver til inntektsskifting». Skulle man velge å beholde eierbeskatningen på nivå med det den var etter skattereformen i 2006 samtidig som man følger Scheel-utvalgets forslag om å redusere den maksimale marginalsattesatsen på lønn, til 52,8 prosent ved det provenynøytrale forslaget, eller til 49,6 prosent ved forslaget som har 15 mrd. kroner i skattelette, vil det føre til at satsforskjellen i forhold til kapitalbeskatningen blir mindre enn den var etter skattereformen i 2006. Med andre ord, satsforskjellen vil da være mindre enn det som evalueringen av skattereformen i 2006 konkluderte med var på et tilfredsstillende nivå.

Norsk næringsliv står overfor store utfordringer. Ekspansjonen til oljesektoren, som har satt sitt preg på norsk økonomi de siste tiår, tyder på å ha stoppet opp. Selv om oljenæringen vil være viktig i lang tid, vil den ikke virke som en vekstmotor, men snarere avgi arbeidskraft og ressurser som må sysselsettes andre steder i økonomien. Det reiser et stort behov for omstilling av norsk økonomi, hvor andre næringer må styrke seg. I denne situasjonen er det spesielt viktig, etter Bedriftsforbundets syn, at samlet eierbeskatning for private, norske eiere ikke økes i forhold til dagens nivå.

Det er blant mange næringsdrivende stor skepsis til å øke den samlede eierbeskatningen, selv om selskapsskatten samtidig settes ned. Hvor omfattende denne skepsisen er, er det vanskelig å anslå presist, men en indikasjon er holdningen blant Bedriftsforbundets medlemmer. I en spørreundersøkelse blant Bedriftsforbundet medlemmer i februar 2015 svarte 62 prosent av respondentene at de er negative til en omlegging som fører til redusert selskapsskatt men økt samlet utbytteskatt. 1 av 3 er nøytrale til forslaget, mens 5 prosent svarer at de er positive.

Figur 1: Andelen av bedriftsforbundets medlemmer som er positiv, nøytral eller negativ til en skatteomlegging hvor selskapsskatten reduseres samtidig som samlet eierbeskatning økes

Kilde: Bedriftsforbundet. Spørsmål til bedriftsforbundets medlemmer februar 2015. Spørsmålet var formulert: Det offentlige Scheel-utvalget har foreslått en skatteomlegging hvor selskapsskatten reduseres fra dagens 27 % til 20 %, men hvor dette bl.a. finansieres med en netto økning i samlet beskatningen av selskapet og eier/eierne av bedriften med 3-6 prosentpoeng, opp fra 46,7 % i dag. Er du positiv, nøytral eller negativ til en skatteomlegging som reduserer selskapsskatten men øker samlet beskatning av norske bedriftseiere? 466 respondenter.

3. Formuesskatten bør avvikles

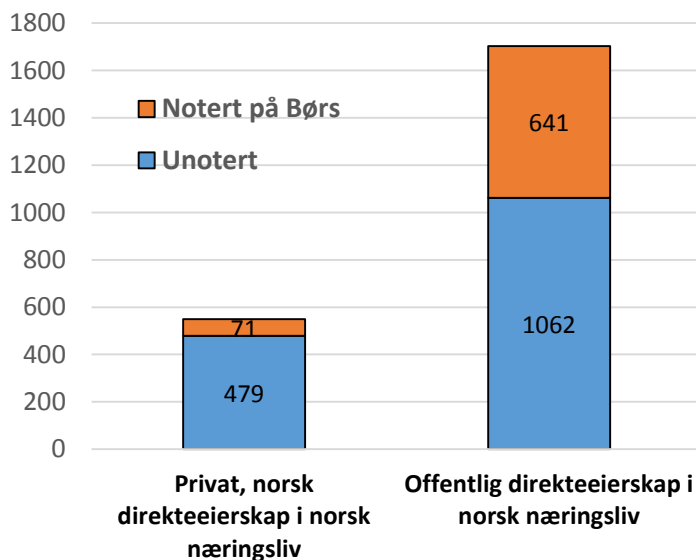
Scheel-utvalget viser til at dagens formuesskatt har «en svært uheldig utforming», men mener at omfordelingsargumenter, og det at bl.a. arveavgiften ble avviklet, er argumenter for å beholde en reformert formuesskatt. Bedriftsforbundet er enig i at dagens formuesskatt har store svakheter, men løsningen bør være å avvikle formuesskatten, ikke reformere den innenfor et null-proveny, slik Scheel-utvalget foreslår.

Stor ubalanse i offentlig vs privat eierskap av næringsvirksomhet

Som et bakteppe for å diskutere om man skal ha formuesskatt, eller ikke, kan det være nyttig å være bevisst den betydelige skjevheten som i dag eksisterer mellom privat eierskap og offentlig eierskap av næringsvirksomhet. Figur 2 viser det direkte eierskapet i Norge for norske husholdninger, sett i forhold til offentlig eierskap. Husholdningene eide i 2012 direkte netto næringskapital på 550 mrd. kroner. Det blekner i forhold til det offentlige eierskapet av næringskapital i Norge, som var på om lag 1700 mrd. kroner. Det offentlige eier med andre ord om lag tre ganger mer næringskapital i Norge enn det privatpersoner gjør.

Og situasjonen blir enda skjevere om man inkluderer næringsformue investert i utlandet. Det er begrenset hva norske privatpersoner eier av næringsvirksomhet i utlandet, og det utgjør en liten andel sammenlignet med deres næringsformue i Norge. For det offentlige er det motsatt. Statens Pensjonsfond Utland er i skrivende stund verdsatt til om lag 7 000 mrd. kroner. Samlet tilsvarer det at det offentlige eier rundt 15 ganger mer næringskapital enn det husholdningene eier direkte. Husholdningene har i tillegg noe annen finansiell sparing, i bl.a. fond og pensjonsordninger, men det endrer ikke på det faktum at i Norge er det staten og det offentlige som er den store kapitalisten. Formuesskatten er en av faktorene som bidrar til å opprettholde denne situasjonen.

Figur 2: Offentlig og privat, norsk direkteeierskap av norsk næringsliv. Mrd. kr. 2012.

Kilde: St. meld. 27 (2013-2014)

Formuesskatten svekker verdiskapingen

Hvilke forutsetninger man legger til grunn for kapitalmarkedets virkemåte, har stor betydning for vurderingen av formuesskattens virkninger på verdiskaping. Scheel-utvalgets forutsetning om at kapitalmarkedene er nær perfekte, fører til at de mener formuesskatten primært virker negativt på nivået på sparing for norske formuesskatteyttere. Som det tidligere er gjort rede for, er tilbakemeldingen fra bedriftsforbundets medlemmer at utenlandsk kapital ofte ikke er et alternativ til norske kapitalkilder. Det samme ble det pekt på i evalueringen av skattereformen 2006, Meld. St. 11. 2010-2011: «formuesskatten gjør i utgangspunktet ikke investeringer i Norge mindre interessante for norske investorer enn investeringer i utlandet. Derimot kan formuesskatten i noen grad begrense kapitaltilgangen for bedrifter som er henvist til det norske kapitalmarkedet. Legger man begrensningen i kapital til grunn, virker formuesskatten negativt på verdiskaping.

Noen av de negative virkninger på verdiskaping som våre medlemsbedrifter rapporterer om er:

- Formuesskatten er en skatt som svekker bedriftenes tilgang til egenkapital, spesielt for oppstartsbedrifter, mindre bedrifter og bedrifter lokalisert langt fra sentrale strøk.
- Formuesskatten er en skatt som svekker bedriftens egenkapitaloppbyggingen fra driftsoverskudd, ved at utbytte eller økt lønnsutbetaling til eier ofte er nødvendig for å finansiere eiers formuesskatt.
- Formuesskatten virker negativ på bedriftenes investeringer. Det har igjen negativ virkning på bedriftenes innovasjonsevne, skaping av nye arbeidsplasser og trygging av eksisterende arbeidsplasser
- Formuesskatten er en skatt som må betales uavhengig av bedriftens resultat. Mest negativ virkning har den når bedrifter går med underskudd, hvor likviditeten ofte er stram.

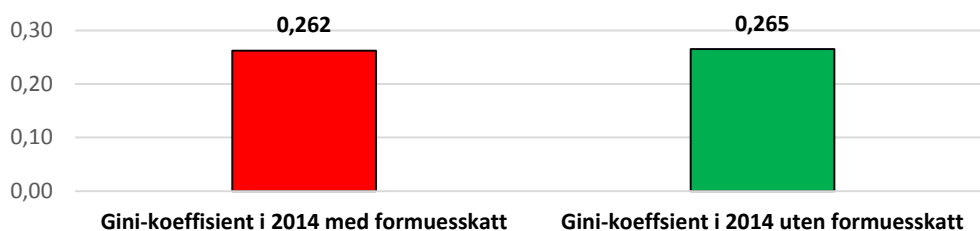
Fordelingshensyn ingen god grunn for å opprettholde formuesskatten

Scheel-utvalget mener at formuesskatten bør beholdes ut i fra fordelingshensyn. Bedriftsforbundet vil peke på at det er flere sentrale momenter i debatten om omfordeling og formuesskatt som Scheel-utvalget ikke tar for seg. Vi er derfor uenig i at formuesskatten bør beholdes av fordelingshensyn. Snarere, den bør avvikles av verdiskapingshensyn.

Finansdepartementet har tidligere anslått at en avvikling av formuesskatten vil ha en heller marginal påvirkning på ulikhet, slik den måles ved Gini-koeffisienten. I 2014 var Gini-målet 0,262, noe som plasserte Norge som det tredje minst ulike landet i OECD-området. Avvikles formuesskatten økes Gini-målet til 0,265, noe som ville plassert oss likt med Danmark på fjerdeplass.

En avvikling av formuesskatten ville over tid gitt mer robuste og innovative bedrifter. Den positive virkningen det har på verdiskaping, sysselsetting og jobbsikkerhet vil reelt ha positiv virkning for mange med lave inntekter i dag. Men slike virkninger inngår dessverre sjelden i den forenkla fordelingsdebatten som ofte preger samfunnsdebatten om formuesskatten, men det bør inngå i grunnlaget ved den politiske oppfølgingen av Scheel-utvalget.

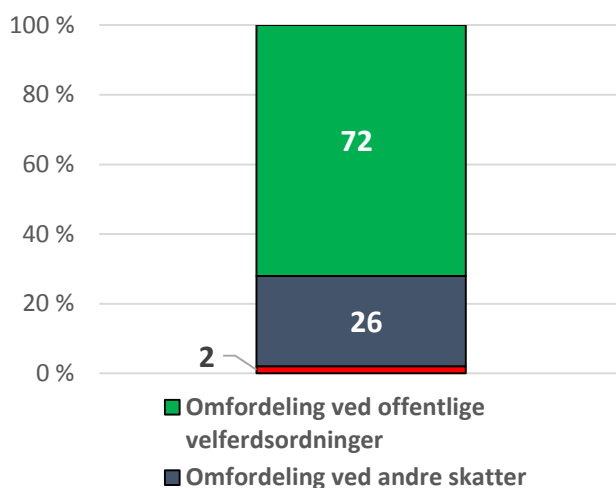
Figur 3: Gini-koeffisient på inntekt, hhv. med og uten formuesskatt

Kilde: Finansdepartementet

En grunn for at ulikheten påvirkes relativt lite om formuesskatten avvikles, er at den i beskjeden grad bidrar til omfordeling. Som det fremgår av figur 4 er offentlige velferdsordninger uten sammenligning det viktigste for omfordeling. For eksempel, om lag halvparten av inntekten til de nederste to inntektsdesiler er ulike offentlige overføringer.

Figur 4: Relative prosentvise omfordelingsvirkning av offentlige velferdsordninger og skatter, herunder formuesskatten, målt ved Gini-koeffisienten. 2014

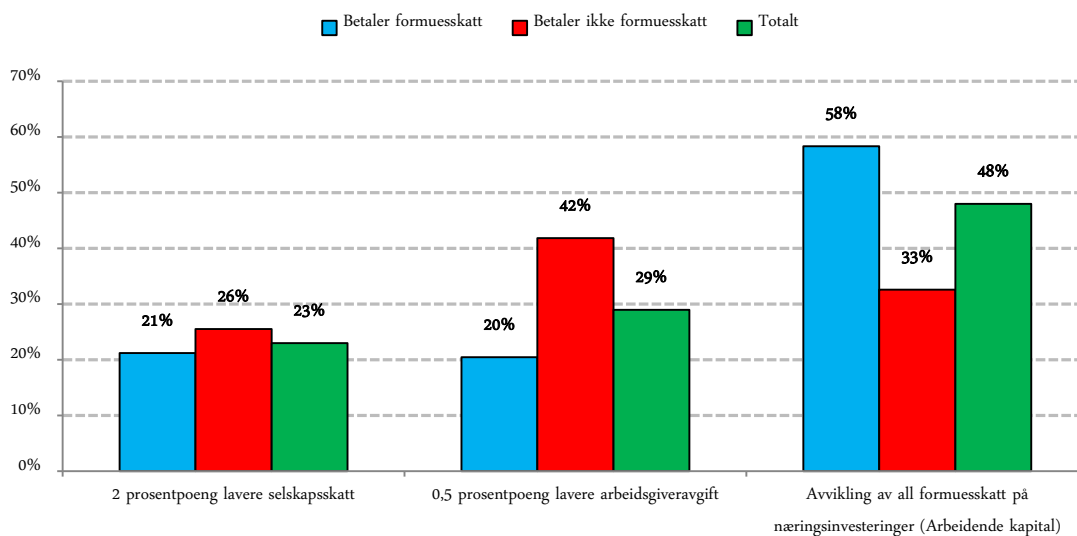
Kilde: Finansdepartementet

Ved vurdering av formuesskattens omfordelende virkninger, er det også viktig å være bevisst på at formuesskatt på ulike aktivaklasser har ulik omfordelingsvirkning. Litt forenklet tyder mye på at formuesskattens omfordelende virkninger i skattesystemet, primært skyldes formuesskatt på eiendom. I en evaluering av skattesystemets omfordelende effekt 2005-2013 (rapport 29/2013) beregner SSB bl.a. hva den omfordelende virkningen ville vært av å gjeninnføre formuesskattereglene som eksisterte i 2005. SSB finner at om man hadde gjeninnført aksjerabatten i formuesskatten, slik den var i 2005, ville det redusert provenyet med 2,9 mrd. kroner, men at «Fordelingseffekten er ubetydelig. Ved å gi aksjerabatt, vil særlig personer med høye inntekter få lavere formuesskatt, men effekten på total omfordeling er relativt beskjeden».

Formuesskatt viktigere for småbedrifter enn selskapsskatt

Scheel-utvalget ble gitt som hovedoppgave å legge til rette for reduksjon i selskapsskatten. Men en spørreundersøkelse blant Bedriftsforbundets medlemmer, gjengitt i figur 5 viser at reduksjon i selskapsskatten ikke er øverst på prioriteringslisten når våre medlemmer ble bedt om å prioritere et fast skatteproveny i reduksjon i enten selskapsskatten, arbeidsgiveravgiften eller formuesskatten. Samlet sett prioriterte flest av våre medlemmer avvikling av formuesskatt på all næringsrelaterte investeringer, med 48 prosent. Andelen var naturlig nok høyere blant de av medlemmene som kommer fra en bedrift hvor eier betaler formuesskatt på investeringene i bedriften, men også 1/3 av de som representerer bedrifter hvor det ikke betales formuesskatt hadde denne reduksjonen i formuesskatten øverst. 0,5 prosent reduksjon i arbeidsgiveravgiften var nest mest prioritert blant respondentene, med 29 prosent. Færrest, kun 23 prosent, hadde reduksjon i selskapsskatten, med 2 prosentpoeng, som sin hovedprioritet. Spørreundersøkelsen illustrerer at Regjeringen bør gå varsomt frem ved oppfølgingen av Scheel-utvalget, og veie ulike skatteendringer mot hverandre. Avvikling av formuesskatten, slik skattereformen 2006 la til grunn, har ikke fått redusert viktighet selv om det selskapsskattesatsen internasjonalt er nedadgående.

Figur 5: Prioritering blant bedriftsforbundets medlemmer av en reduksjon i 2016 med 5-6 mrd. kroner i enten selskapsskatt, arbeidsgiveravgiften eller formuesskatt på næringsrelaterte investeringer.

Kilde: Spørreundersøkelse blant Bedriftsforbundets medlemmer, februar 2015. Spørsmålet var formulert «De tre følgende skattereduksjoner utgjør alle om lag 5-6 mrd. kroner i statisk inntektstap for staten. Hvis du må velge en, hvilken av skattereduksjonene ville du foretrekke at ble vedtatt i 2016?». Om lag 20 prosent svarandel, med 466 respondenter.

4. Inflasjonssikring i kapitalbeskatningen bør utredes og innføres

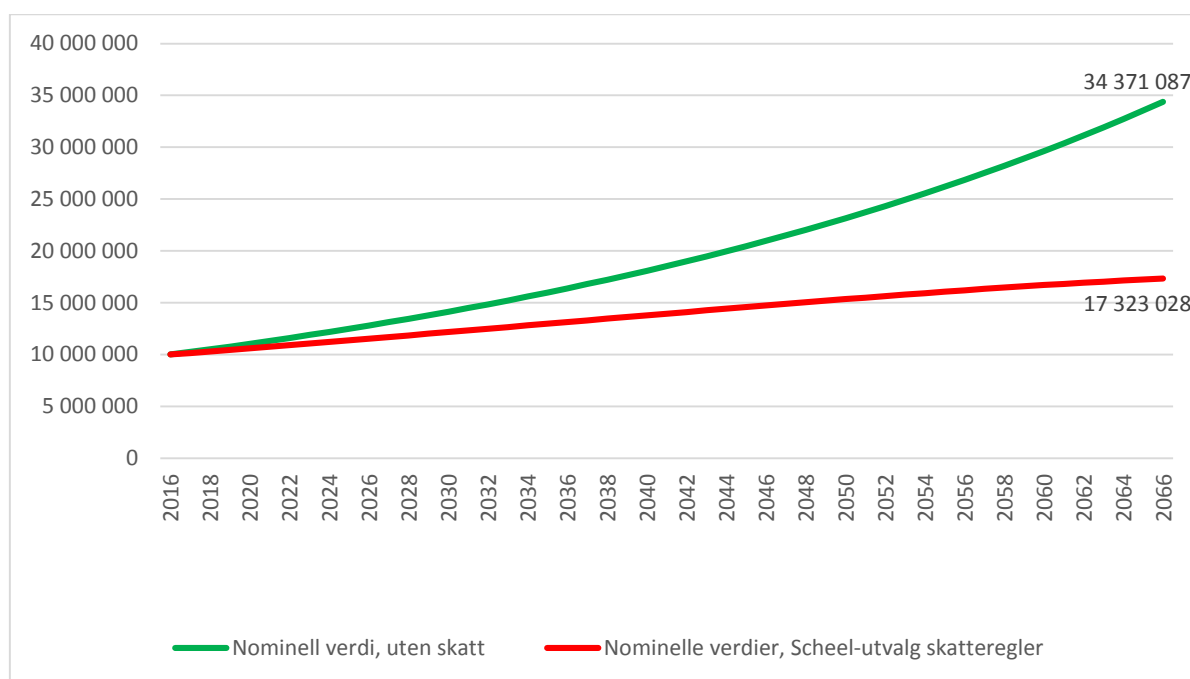
Scheel-utvalget gir en kort omtale av inflasjonssikring i kapitalbeskatningen. Avkastning lik inflasjon på en kapitalbeholdning fører ikke til økt kjøpekraft, og Scheel-utvalget viser til at det ideelt sett, fra et teoretisk grunnlag, burde være fritak for skatt på inflasjonssikring i kapitalbeskatningen. Praktiske utfordringer, etter Scheel-utvalgets syn, fører til at de konkluderer med at man bør fortsette å skattlegge inflasjonssikringen i kapitalbeskatningen.

Flere forhold som Scheel-utvalget ikke har vurdert taler etter Bedriftsforbundets syn for at inflasjonssikring i kapitalbeskatningen bør utredes, og ideelt sett innføres om en slik utredning finner at en praktiserbar måte å innføre inflasjonssikring i kapitalavkastningen.

Figur 6 gir en illustrasjon av hvor stort utfall det kan ha å skattlegge nominell avkastning, men hvor avkastningen kun tilsvarer inflasjonen, dvs. ikke øker kjøpekraften til kapitalbeholdningen. Beregningene i figur 6 tar utgangspunkt i en avkastning lik inflasjonsmålet til Norges Bank. Legger man til grunn skatteomleggingen som Scheel-utvalget foreslår i det provenynøytrale forslaget, vil 10 mill. kroner uten skatt over 50 år øke nominelt til 34,4 mill. kroner. Inflasjonsjustert vil realverdien forbli på 10 mill. 2016-kroner. Trekkes det derimot fra selskapsskatt og eierbeskatning på dette beløpet, stiger beløpet nominelt til 17,3 mill. kroner, som kun utgjør 50,4 prosent av realverdien av det investerte beløpet i 2016. Ved en avkastning lik inflasjon, beslaglegger med andre ord staten over 50 år halvparten av en bedriftsinvestering.

Figur 6: Nominell verdi av 10 mill. kr som gir avkastning lik inflasjon på 2,5 prosent, uten skatt og med Scheel-utvalgets forslag til skatteregler. 2016-2066

Uten skatt

Kilde: NyAnalyse. Det er forutsatt avkastning lik inflasjon, på 2,5 prosent, som utbetales fra selskapet til eier hvert år, skjermingsrente i utbytteskatten på 1,0 prosent, selskapsskatt på 20 prosent og marginal eierbeskatning på 52,8 prosent.

5. Gjeld vs egenkapital

I mandatet til Scheel-utvalget ble det pekt på fordelsbehandlingen gjeld har over egenkapital i dagens skattesystem og utvalget blir bedt om å utrede endringer som kan endre på det. Scheel-utvalget tallfester betydelige fordeler ved gjeldsfinansiering av prosjekter i forhold til finansiering ved egenkapital, på mellom 42,2 og 47,3 prosent fordel i marginalsattesatser for gjeldsfinansiering vs. egenkapitalfinansiering på hhv. finansaktiva og maskiner, men fremmer ingen forslag som løser problemstillingen.

Det er etter Bedriftsforbundets syn mange og gode argumenter som er fremmet i Scheel-utvalgets rapport for fordelene med å innføre en ACE-, eller tilsvarende, modell. En slik modell vil virke positivt på investeringer og aktivitetsnivå i næringslivet. Et skattesystem som likebehandler egenkapital med gjeld vil også føre til bedrifter som er mer robuste, og bedre i stand til å håndtere nedgangskonjunkturer og underskuddsperioder. En virkning er at det kan slå ut i noe lavere arbeidsløshet i nedgangskonjunkturer og større omstillingsevne for bredden av bedriftene.

Scheel-utvalget konkluderte uten å gå i dybden på argumentet med at en ACE-modell kan være vanskelig å integrere med personbeskatningen, og at utvalget derfor ikke foreslår en ACE-modell. Det er et moment som Bedriftsforbundet ikke kan se er blokkerende. Etter vår vurdering burde utfordringene med å integrere en ACE-modell i skattesystemet være overkommelige. Bedriftsforbundet oppfordrer derfor Regjeringen til å arbeide videre med å utrede hvordan man kan likestille egenkapital med gjeld.

Skulle et videre utredningsarbeid konkludere med at en ACE-modell, eller tilsvarende, kan implementeres på en god måte med resten av skattesystemet, men at det krever provenyinndekning, vil det for norskeid næringsliv trolig være å foretrekke at en ACE-modell finansieres ved en noe høyere selskapskatt, om det er nødvendig.

6. Marginalskatt på lønn og Folketrygdavgiften

Bedriftsforbundet synes det er positivt at marginalskatt på lønnsinntekt foreslås redusert av Scheel-utvalget, om enn moderat. Det vil ha positive virkninger på incentivet til å arbeide og skape.

På et overordnet nivå er vi positive til fortsettelse av den langsiktige utviklingen siden 1992-skattereformen med å redusere skattesatser og bredde skattegrunnlaget. Som et del av denne utviklingen, mener vi det er mer hensiktsmessig at folketrygdavgiften økes, enn at det innføres to nye toppskattegrupper. Folketrygdavgiften vil virke bredere enn toppskattegruppene, noe som bør muliggjøre at høyeste marginalskatt settes noe lavere enn om man velger å innføre nye toppskatte kategorier.

Reelt er folketrygdavgiften en fiskal avgift i skattesystemet, uten direkte koblinger til velferdsytelser. En illustrasjon er Statsbudsjettet 2014, som endte med at Folketrygdavgiften ble økt for å dekke inn noe av provenytapet ved at den generelle inntektsskatten ble redusert fra 28 til 27 prosent. Men i lys av SSB-beregninger som viser underskudd på velferdsstaten i et 50-års perspektiv, er det også grunnlag for at Folketrygdavgiften kan økes begrunnet i at den er relatert til velferdsytelser, gitt det skjer innenfor en skattereform som samlet reduserer marginalskatt på inntekt.